

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.244/2017/6.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Szilákné dr. Fülöp Csilla előadó
bíró
Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Csehóné dr. Szilasi Rita ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Antalvári István ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.332/2016/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

ékesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.307/2014/23.

Rendelkező rész

A Kúria a Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.332/2016/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg alperesnek - tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint és 2.700 (kettőezer-hétszáz) forint ÁFA felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 370.800 (háromszázhetvenezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2012. október 1. napjától állt munkaviszonyban alperesnél üzemeltetési felelős, majd telephelyvezetői munkakörben. Munkavégzésének helye az alapítvány üzemeltetésébe tartozó CS.I.O.volt. Felperes felett a munkáltatói jogokat Zs.Á., az alapítvány titkára gyakorolta.
- [2] 2014. szeptember 12. napján, pénteken reggel elment a NAV-hoz és bejelentést tett alperessel szemben költségvetési csalás gyanúja miatt, majd felkereste lakásán az alperes alapítóját, Z.R.T.-t, akivel közölte a bejelentés tényét. Elmondta, hogy megírta a felmondását, de nem tudta kinyomtatni. Ezt követően Cs-re ment, munkahelyére, ahol Zs.Á.-el beszélt. Ekkor felvetődött a felperes munkaviszonyának közös megegyezéssel történő megszüntetése, amelyre végül nem került sor. A felperes szeptember 12. napján a jelenléti ívre hétfői, szeptember 15. napra vonatkozóan beírta, hogy felmondás.
- [3] Az idősek otthona lakói számára számítógépes tanfolyamot szerveztek, s a megállapodás része volt, hogy a tanfolyamot követően a szervező cég az alperes tulajdonába ad egy L. típusú számítógépet, amelyet a felperes átvett, azonban az nem került az alperes birtokába.
- [4] A munkáltatói jogkör gyakorlója 2014. szeptember 18-án azonnali hatályú felmondással megszüntette felperes munkaviszonyát. Az intézkedés indokolása szerint a felperes 2014. szeptember 12. napján és szeptember 15. napján is jelezte felmondási szándékát, azonban nyomtatási nehézségekre hivatkozva nem tudta írásos kérelmét átadni. A közös megegyezés feltételeiben, így a munkaviszony megszűnés napjában és a szabadság megváltásban a munkáltatóval megegyezett, a közös megegyezéstől a munkáltató nem zárkózott el. Megegyeztek a munkaviszony megszűnésével kapcsolatos iratok átvételében is, azonban a felperes visszavonta korábbi szándékát. A fentiek, és egyéb okok miatt sem látott a munkáltató további lehetőséget a munkaviszony fenntartására. Egyéb okként az alábbiakat jelölte meg:
- [5] - A felperes a munkaidejét szeptember hónapban már rendszeresen nem töltötte ki, munkahelyéről több alkalommal is engedély nélkül távozott, például 2014. szeptember 11. napján is. Tehát munkaidejét nem munkában töltötte.
- [6] - A szervezet nevében átvett számítástechnikai eszközt szóbeli engedéllyel magánál tartotta, azonban az utolsó munkában töltött napon felszólításra sem adta át. A használatba vett szolgálati mobiltelefont is csak annak korlátozása, felperes számára használhatatlanná válása után adta át, az eszközön a felmondási szándék közlése után is hívásokat kezdeményezett.
- [7] - Összességében a rábízott munkakörrel összeegyeztethetetlen

magatartást tanúsított. 2014. szeptember 18. napján közölt szándéka szerint felmondani mégsem kívánt, azonban szeptember 12. óta a munkát nem vette fel, és az elmúlt napokra a távolléte nem igazolt.

A felperes kereseti kérelme és az alperes védekezése

- [8] A felperes keresetében a jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményeinek alkalmazásával kérte, hogy a bíróság kötelezze alperest az Mt. 69. § (1) bekezdésére alapítottan 30 napos felmondási időre járó távolléti díja bruttó 309.000,- (azaz háromszázkilencezer) forint összegben való megfizetésére. Hivatkozása szerint az azonnali hatályú felmondás oka nem felel meg a valóságnak, munkaviszonyát soha nem akarta felmondani, állította, hogy 2014. szeptember 11., és 12. napján is az alapítvány érdekében tevékenykedett, amikor távol volt a munkahelyétől. Véleménye szerint a munkaviszony megszüntetésének valódi oka az volt, hogy 2014. szeptember elején tudomására jutott, hogy az alperesnél a Btk. 396. §-ába ütköző, és egyéb bűncselekményt követtek el. Miután a feltett kérdéseire az alperes elnöke kitérő választ adott, szeptember 12-én reggel az alapítót kereste meg, hogy közölje a NAV-nál bejelentést tett, és vizsgálatot kezdeményezett, mivel a munkavállalók után a járulékot az alperes nem fizette meg. Érvelése szerint a mobiltelefon, és az egyéb számítástechnikai eszközök nem szolgálhatnak alapul az azonnali hatályú felmondásnak, mivel ezek átadási kötelezettsége már a felmondás következménye.
- [9] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és másodfokú ítélet

- [10] A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.307/2014/23. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, s kötelezte felperest a perköltség fizetésére azzal, hogy a le nem rótt illeték az állam terhén marad, miután felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult.
- [11] Az elsőfokú bíróság az ítéletét a 2012. évi I. törvény (Mt.) 78. § (1) bekezdésére alapította.
- [12] Hivatkozott arra, hogy a perben az alperesnek kellett bizonyítania, hogy az intézkedésben leírt indokok megfelelnek a valóságnak, és azok súlyuknál fogva okszerűen vezetnek a felperes munkaviszonya megszüntetéséhez.
- [13] Zs.Á. személyes meghallgatása során előadta, hogy a közös megegyezést nem a munkáltató, hanem felperes kezdeményezte, majd ezt követően minden nap bement a munkahelyére és kérte leszámoló papírjait, munkát azonban szeptember 12. napját követően nem végzett. Z.R.K. tanúvallomásában előadta, hogy a felperes már több alkalommal is mondta, hogy beadja a felmondását, P.B.A., és H.F. tanúk pedig alátámasztották, hogy az azonnali hatályú munkaviszony megszüntetést megelőzően már nem járt be dolgozni. P.B.A. tanú azt

vallotta, hogy a felperes bejárt a munkahelyére, de nem munkavégzés céljából.

- [14] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint kétséget kizáróan nem lehet megállapítani, hogy szeptember 12. napján délelőtt melyik fél tett szóbeli nyilatkozatot a felperes munkaviszonya megszüntetésére vonatkozóan. Az sem bizonyítható kétséget kizáróan, hogy melyik fél mondta fel szóban a munkaviszonyt. Ez utóbbi azonban a jogvita eldöntése szempontjából nem releváns, mivel a rendes felmondást követően is van lehetőség arra, hogy bármelyik fél a felmondási időtartama alatt azonnali hatállyal megszüntesse a munkaviszonyt. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes teljes munkaidejét szeptember közepétől nem töltötte a munkahelyén, és tény, hogy ha eltávozott, azt nem jelentette be a munkáltatónak, annak ellenére, hogy munkaszerződése „normál munkarendet írt elő számára”, megsértve ezzel a munkáltató felé a rendelkezésre állási kötelezettségét, ami lényeges kötelezettségszegésnek minősül.
- [15] A felperes állításával szemben az alperes sikerrel bizonyította, hogy a felperes a számítógépet az oktatást tartó cégtől átvette, így a bíróság nem értett egyet a felperes azon álláspontjával, hogy csak akkor tartozna elszámolással, ha alperestől jegyzék, vagy elismervény alapján vette volna át a számítógépet. Épp arról volt szó, hogy a számítógép nem is jutott el az alpereshez, hanem a felperes azt átvette, és saját magánál tartotta, annak ellenére, hogy azt a munkáltató nevében vette át. Az elsőfokú bíróság szerint a számítógép kapcsán tanúsított felperesi kötelezettségszegés önmagában megalapozza az azonnali hatályú felmondást.
- [16] A felperes fellebbezése folytán eljáró Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.332/2016/5. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, kötelezve felperest a másodfokú perköltség megfizetésére, azzal, hogy a le nem rótt fellebbezési illeték az állam terhére marad.
- [17] A törvényszék megállapította, hogy a munkahelyről való távolmaradás, a rendelkezésre állási kötelezettség megszegése, illetve az igazolatlan távollét körében a felek eltérő nyilatkozatokat tettek. Tényszerűen megállapítható azonban, hogy a felperes 2014. szeptember 12-én a NAV-nál tett bejelentést, majd az alapítót kereste fel, s végül a felek egymással tárgyaltak. Nem tekinthető igazolatlan távollétnek a NAV, és az alapító felkeresése, hiszen a felperes az alperes nevében tette a feljelentést, s nem kifogásolható, hogy erről az alapítót is tájékoztatta. Megegyező volt az előadása a feleknek a tekintetben is, hogy ezt követően a felperes munkaviszonyának megszüntetéséről tárgyaltak. Tényszerűen megállapítható, hogy a felperes a jelenléti ívre 2014. szeptember 15. kezdettel felmondás bejegyzést tett, és kijelentette, hogy 2014. szeptember 12-e volt az utolsó munkában töltött napja. Ebből arra lehet következtetni, hogy e bejegyzést 12-én tette. Ezt erősítette meg Z.R.K. tanúvallomásában.
- [18] A bíróság megállapította, hogy a felperes 2014. szeptember 15. napjától munkát már nem végzett. Az nem volt vitatott a perben,

hogy a munkahelyen megjelent, a leszámoló papírjait kérte, de már az öltözeke (biciklis ruha) és a magatartása is azt sugallta, hogy nem kíván munkába állni.

- [19] A másodfokú bíróság vizsgálta, hogy a felperes 2014. szeptember 15-18. között azzal, hogy leszámoló papírjaiért a munkahelyére bement eleget tett-e rendelkezésre állási, és munkavégzési kötelezettségének. Hivatkozott arra, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a munkáltató kezdeményezte a munkaviszony megszüntetését, és utasította a felperest, hogy munkahelyéről maradjon távol. Ezzel szemben Z.R.K. tanú egyértelműen akként nyilatkozott, hogy a felperes többször kifejezésre juttatta, hogy meg kívánja szüntetni munkaviszonyát, sőt 2014. szeptember 12. napi beszélgetésükhöz közeli időpontban már arról számolt be, hogy a felmondását is megírta, csak nyomtatási problémák miatt nem tudja azt a munkáltatónak átadni. A felperes távozási szándékát támasztja alá P.B.A. tanúvallomása is.
- [20] Mindezen adatokból a jogerős ítélet azt a következtetést vonta le, hogy miután nem bizonyított, hogy az alperes 2014. szeptember 12-én kifejezésre juttatta azon szándékát, hogy a munkaviszonyt meg kívánja szüntetni, sőt az adatok arra utalnak, hogy a felperes fogalmazta meg erre vonatkozó igényét, ezért 2014. szeptember 15-én reggel munkára kellett volna jelentkeznie, vagy a munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos nyilatkozatát a munkáltatónak át kellett volna adnia. A felperest eltérő munkáltatói utasítás hiányában munkavégzési kötelezettség terhelte, azzal, hogy a munkahelyén rövid ideig megjelent, a rendelkezésre állási kötelezettségének nem tett eleget, így valós az a megállapítás, hogy rövid idejű jelenlét után, igazolatlanul maradt távol a munkahelyről. Ezzel több napon át a legalapvetőbb munkajogi kötelmeit szegte meg.
- [21] Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy E.F., N.Á. büntetőeljárásban tett vallomása alapján egyértelműen megállapítható, hogy az S.C. Kft. a vele kötött megállapodást akként teljesítette, hogy az alperesnek járó, L. típusú készüléket a felperesnek adta át, aki N.Á.-nek örömmel számolt be, hogy a gazdasági társaságtól a szerződés teljesítését sikerült kikényszerítenie. Alperes a perben azt adta elő, hogy hozzájárult, hogy a felperes a L. készüléket az otthonában használja, később azonban annak visszaszolgáltatására hívta fel. Ennek azonban nem vitatottan felperes a munkaviszony megszüntetése előtt nem tett eleget, sőt kifejezetten tagadta, hogy a berendezés a birtokában lenne. A másodfokú bíróság megállapítása szerint így az azonnali hatályú felmondás indokául szolgálhatott, s e két kötelezettségszegés olyan súlyú, amely okszerűen vezetett a felperes munkaviszonyának megszüntetéséhez.
- [22] A felperes a rendeltetésellenes joggyakorlásra hivatkozott, miszerint jogviszonyát azért szüntették meg mert büntető feljelentéssel élt, eme állítását azonban önmagában nem bizonyítja, hogy közvetlenül a feljelentést követően került sor a munkaviszony

megszüntetésére. A felperes terhére ugyanis olyan súlyos, lényeges kötelezettségszegések voltak megállapíthatóak, amelyek függetlenül a NAV-nál történő bejelentéstől jogszerű alapját képezték a munkaviszony megszüntetésének.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [23] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a felperes elsődlegesen a keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérte, vagy azt, hogy a Kúria kötelezze az elsőfokú bíróságot új eljárásra és határozat hozatalára, továbbá marasztalja alperest perköltségben. Jogszabálysértésként a Pp. 206. §-át jelölte meg, miután álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a bizonyítékok okszerű mérlegelésének követelményét. Kifejtette, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékok az azonnali hatályú felmondás okszerűségét nem igazolták, mely az Mt. 64. § (2) bekezdése alapján alperest terhelte volna.
- [24] Felperes állítása szerint 2014. szeptember 15-én azért nem tudott eleget tenni a munkavégzési kötelezettségének, mert, bár megjelent a munkahelyén, az alperesi képviselő elküldte azzal, hogy nem akarja többet látni, ekkor került sor a mobiltelefon leadására is. A periratokhoz csatolt híváslista, - amelyet mint okirati bizonyítékot a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyott - igazolja, hogy 2014. szeptember 15-én 7 óra 56 perc és 8 óra 28 perckor két hívást kezdeményezett felperes, majd ezt követően a SIM kártyát alperes kikapcsoltatta, így sem bejövő, sem kimenő hívás nincs a telefonszámon. Ez az okirati bizonyíték igazolja, hogy szeptember 15-én felperes megjelent a munkahelyén, és személyesen is találkozott alperesi képviselővel.
- [25] Az a tény, hogy a felperes a munkavégzéséhez szükséges SIM kártyát az alperes szeptember 15-én reggel kikapcsoltatta, alapvető fontosságú bizonyíték arra nézve, hogy munkavégzést már nem várt. Felperes maga állította, hogy szeptember 12-e volt az utolsó munkában töltött napja, ami azért felel meg a valóságnak, mert ezt követően alperes már elzárta a munkavégzés lehetősége elől. Ebből a felperesi nyilatkozatból azonban nem vonható le az a következtetés, hogy felperes 12-én felmondott, és hogy felmondás bejegyzést 12-én tette volna.
- [26] Hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során figyelmen kívül hagyta H.F. jegyzőkönyvben rögzített tanúvallomását, aki szeptember 15-21. napjáig szabadságon volt, és a szabadság előtt nem hallott arról, hogy a felperes munkaviszonya meg fog szűnni, annak ellenére, hogy minden nap találkoztak.
- [27] P.B.A. tanú vallomása alkalmatlan arra, hogy bizonyítsa a felperes távozási szándékát, különösen, hogy mindösszesen fültanúja volt a felperes és egy harmadik személy közti beszélgetésnek, melyből egy mondatra emlékszik, de arra nem, hogy ez milyen szövegkörnyezetben hangzott el. Z.R.K. tanú elmondta, hogy a felperes többször

panaszkodott, s tőle többször hallotta, hogy beadja a felmondását. Nyilvánvaló, hogy ezt egyszer sem tette meg a felperes, és a panaszkodás nem jognyilatkozat.

- [28] A felülvizsgálati kérelem szerint a tanúvallomások nem bizonyítják, hogy felperes fogalmazta meg a jogviszony megszüntetésére vonatkozó igényét, ezt mindvégig vitatta. Alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy felperes visszavonta korábbi felmondási szándékát, hiszen az azonnali hatályú felmondás indokolásában ez szerepelt. Az alperes által indítványozott tanúk vallomásai a munkavállalói felmondást nem bizonyították, a bizonyítatlanságot pedig alperes terhére kell értékelni. Hivatkozott arra, hogy alperes nem igazolta, hogy szeptember 12-én felhívta felperest az utolsó munkában töltött napon a laptop átadására, azt csupán állította. A 22. számú felperesi előkészítő irat mellékleteként csatolt, e-mailen küldött felszólítás a laptop átadására 2014. október 27-én kelt. A felperes 12-én még nem tudhatta, hogy az a nap az utolsó munkában töltött napja, így a munkaeszközökkel nem volt elszámolási kötelezettsége.
- [29] Alperes felülvizsgálati ellenkérelme a felülvizsgálati kérelem elutasítására, s a megtámadott határozat hatályban tartására, valamint felperes, a felülvizsgálati eljárás során felmerült, költségekben történő marasztalására irányult.
- [30] Hivatkozása szerint a felperes a felülvizsgálati kérelmében a bizonyítékok törvényszék általi mérlegelését sérelmezte.
- [31] Alperes törvényes képviselőjének tárgyalási nyilatkozata nem ellentétes az azonnali hatályú felmondásban rögzítettekkel, azt csupán megismétli. A felperes felmondási szándékának közlése megelőzte azon alperesi felajánlást, hogy ha sikerül a feltételekben megegyezni, nem zárkózik el a jogviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésétől. Ezen körülmények azonban nem mentesítik felperest a rendelkezésre állási kötelezettsége alól.
- [32] A szolgálati mobiltelefon SIM kártyája szeptember 15-én történő letiltásának tényleges oka az volt, miszerint felperes szeptember 12-én történt felmondási szándéka közlését követően is hívásokat kezdeményezett a hétvégén is. Felperes nyilatkozatával szemben ezt támasztja alá a híváslista, mely szerint hétvégén is kezdeményezett munkavégzéssel összefüggésbe nem hozható magánhívásokat. Felperes kérelmének több pontjában is a perben kihallgatott tanúnyilatkozatokat, valamint alperesi törvényes képviselő tárgyalási nyilatkozatait értelmezi, azonban számos iratellenes megállapításokat tesz. A felperesi kérelemben a felperes által átvett laptop vonatkozásában tett megállapításai sem állhatják meg a helyüket, a felek közötti elektronikus levélváltások okán sem.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [33] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

- [34] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem, és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdés szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett - , hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [35] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés, és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fent meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak, a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelemként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II.15.) PK. vélemény 4-6. pont].
- [36] Mindezen követelményeknek nem felel meg, ha a fél a jogi érvelését nem a szerinte megsértett jogszabályhelyre vetítve adja elő, annak megtételekor a megsértett jogszabályhelyeket nem jelöli meg.
- [37] A felülvizsgálati kérelem a perben alapul szolgáló, Mt. 78. §-át, mint megsértett anyagi jogszabályt nem jelölte meg, így önmagában a Pp. 206. § megjelölése a felülvizsgálati kérelemben megjelölt cél elérését nem eredményezheti.
- [38] Az Mt. 64. § (2) bekezdéséről kifejtett érvelés az Mt. 78. § megjelölésének hiányában nem volt értékelhető.
- [39] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta [Pp. 275. § (3) bekezdés].

Záró rész

- [40] A Kúria a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes részére felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, míg az illeték az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az államot terheli.
- [41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése

alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. február 7.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Szilákné dr. Fülöp Csilla s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

Nné

tisztviselő